

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Xavier, Chico

Dezvăluiri din lumile invizibile ce există între Cer și

Pământ / Chico Xavier. - București : Editura Ganesha, 2019

ISBN 978-606-8742-62-5

13

Copyright © 2019

Toate drepturile acestei ediții în limba română aparțin

Editurii Ganesha



Tel. 0722 264 594

e-mail: contact@edituraganeshar.ro

web: edituraganeshar.ro

Tiparul executat la:

Ganesha Publishing House

Tel: 021-423.20.58, fax: 0372.896.105

e-mail: contact@ganesa.ro, ganesa.ro

Chico Xavier

DEZVĂLUIRI DIN LUMILE INVIZIBILE CE EXISTĂ ÎNTRE CER ȘI PĂMÂNT

VIAȚA EXTRAORDINARĂ
CE EXISTĂ ÎN LUMEA SPIRITULUI

dictată de spiritul

André Luiz

editura
ganesha
2019

Între cer și pământ	6
1 – Despre rugăciune	8
2 – Pe scena pământească	12
3 – Obsesia	17
4 – Calea încercărilor	22
5 – O lecție prețioasă	27
6 – Într-un cămin creștin	32
7 – O conștiință dezechilibrată	39
8 – O călătorie încântătoare	47
9 – Lar da bençao	54
10 – O discuție prețioasă	59
11 – Mai multe lecții	66
12 – Studiul continuu	73
13 – O analiză mentală	79
14 – O înțelegere profundă	84
15 – Mai mult decât doar un vis	91
16 – Experiențe noi	97
17 – Întoarcerea în timp	103
18 – Mărturisire	109
19 – Durere și surpriză	114
20 – Frământările sufletului	120
21 – O conversație – înălțătoare	127
22 – Sora Clara	133
23 – Chemare de mamă	140
24 – Tandrețea mânăietoare	146
25 – Reconcilierea	152
26 – Mama și fiul	158

27 – Pregătirea întoarcerii	164
28 – Întoarcerea	170
29 – Despre reîncarnare	176
30 – Lupta pentru renaștere	182
31 – O nouă bătălie	188
32 – Un nou început	198
33 – Ucenicie	206
34 – O lucrare de ajutorare	216
35 – Reconstrucția morală	226
36 – Inimi reînnoite	234
37 – Reechilibrarea	242
38 – O căsătorie fericită	249
39 – Reflecții	256
40 – În rugăciune	262
Glosar	268



DESPRE RUGĂCIUNE

Eram adunați cu toții în Templul Ajutorului¹ și-l ascultam cu atenție pe Instructorul Clarence vorbind despre caracterul sublim al rugăciunii.

– Fiecare dorință, susținea el cu convingere, este o sursă de putere. Planta care crește înaltă, transformându-și energia proprie în fructe dătătoare de viață, este o ființă ce dorește cu ardoare să se reproducă...

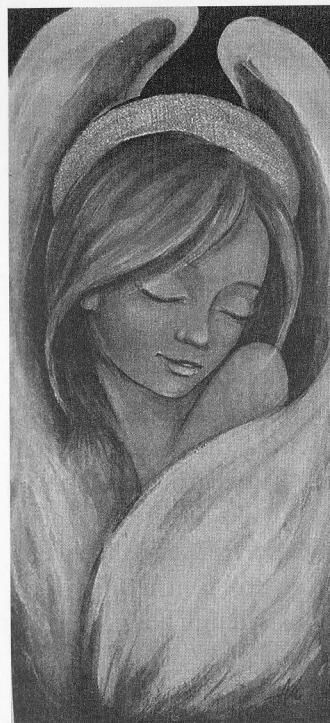
– Dar pentru oricare cerere ar trebui să existe cineva care să o poată auzi, a intervenit unul dintre colegi. Cine s-ar fi putut ocupa vreodată de cererile mute ale plantei?

Stimatul nostru instructor a răspuns calm:

– În calitate de reprezentare a Tatălui nostru Ceresc, Legea se manifestă față de orice și oricine prin intermediul multor agenți care o slujesc. În acest caz, soarele hrănește plantă, oferindu-i ce are nevoie ca să-și atingă obiectivele.

Și imprimând vocii un ton solemn, a continuat:

– În numele Domnului, creaturile răspund nevoilor altor creaturi cât mai mult cu puțință. Exact așa cum electricitatea are transformatoare pentru utilizarea adecvată a puterii ei, fiecare tărâmul Universului are transformatoare ale binecuvântării, ajutorului și iluminării... Curenții fundamentali ai vieții își au originea în Atotputernicul și se revărsă în fluxuri transsubstanțiate într-o infinitate de moduri. De la lumina cea mai strălucitoare la întunericul desăvârșit, și invers, suful Creatorului se revărsă și se retrage prin ființele nenumărate de pe toate frecvențele instinctului, inteligenței, rațiunii,



umanității și lumii îngerilor. Aceste ființe modifică energia divină în funcție de gradul de evoluție al mediului lor. Fiecare sferă de viață este plină până la refuz cu milioane de creațuri... Calea ascensiunii spirituale este asemenea scării miraculoase din viziunea lui Iacob, care pornea de pe pământ și se pierdea în cer... Indiferent de forma pe care o ia, rugăciunea este acțiunea ce determină o reacție corespunzătoare. Conform cu natura ei, se poate răspândi în zona în care a fost emisă sau poate urca la o anumită înălțime pentru a primi un răspuns imediat sau întârziat, în funcție de scopul propus.

Dorințele obișnuite, lumești sunt împlinite aproape de sferă din care provin. Impulsurile spre expresii mai nobile sunt susținute de suflete ce s-au înnobilat. Idealurile și aspirațiile către un sens profund întru veșnicie urcă spre înălțimi...

Mentorul nostru mărinimos a făcut o scurtă pauză, ca pentru a ne lăsa timp de reflecție, și apoi a continuat:

– Fiecare rugăciune, asemenea oricărei alte emisii de putere, este caracterizată de o anumită putere de frecvență, și cu toții suntem înconjurați de Inteligențe capabile să se sintonizeze pe frecvența chemării noastre, asemenea unor stații de recepție. Știm că, în lumile infinite ale măreției cosmice, Umanitatea Universală este alcătuită din creațuri ale lui Dumnezeu, de diverse vîrste și aflate în diverse situații... Și noi, cei de pe tărâmul spiritual, trebuie să fim conștienți de principiile eredității. Pe măsură ce se perfecționează și

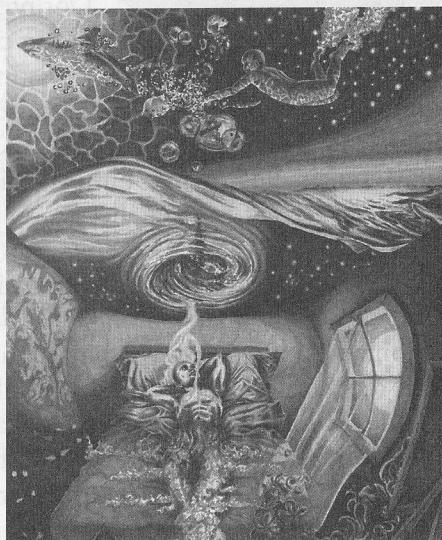
¹ O instituție din orașul spiritual al autorului, *Nossa Lar*.

se sfîntește, fiecare conștiință dobândește tot mai mult din calitățile Tatălui Ceresc și treptat ajunge să se armonizeze cu Legea. Cu cât aceste calități ajung să fie asimilate în spirit într-o măsură ridicată, cu atât acesta are o capacitate mai mare de a colabora la împlinirea Planului Dumnezeiesc, răspunzând solicitărilor vieții în numele lui Dumnezeu, care ne-a creat pe noi toți din Iubire și Înțelepciune Infinite.

Întrerupând tacerea ce se lăsase în timp ce meditam la cele spuse, fratele Hilario a întrebat:

– Dar cum ar trebui să interpretăm această informație când ne confruntăm cu intenții rele? O persoană ce are înclinația de a comite o crimă ar putea folosi un fel de rugăciune?

– Haidet să ne abținem de la folosicuvântul „rugăciune” când avem de-a face cu dezechilibrul, a spus Clarencio cu blândețe. Să folosim mai curând termenul „invocare”. Ori de câte ori cineva nutrește dorința de a comite ceva rău, respectiva persoană invocă puteri de frecvență joasă și mobilizează resurse pentru care vor da socoteală. Prin impulsurile nefericite ale sufletului nostru, adesea ne coborâm pe noi însine până la vibrațiile frenetice ale mâniei sau ale imoralității, și într-o asemenea stare este ușor să cădem în hăul dezonorant al fărădelegii, în ale cărei grotă ne conectăm instantaneu la anumite minți blocate în ignoranță, ce devin instrumente ale concepțiilor noastre joase sau ale căror jucării jalnice devenim în întuneric. Toate aspirațiile noastre pun în mișcare energii atât benefice cât și malefice, și tocmai din acest motiv suntem



responsabili de direcția lor. Trebuie să analizăm cu atenție alegerea pe care o facem când tratăm orice problemă sau situație pe drumul tracăt înaintea noastră, deoarece gândirea noastră va zbura înainte și va atrage și va da formă scopului urmărit. În fiecare domeniu al existenței, viața ne dă ceea ce cerem cu adevărat, și devenim debitorii ei conform cu ceea ce am primit.

Instructorul a zâmbit cu bunăvoie și a făcut următoarea observație:

– Putem fi siguri că răul este întotdeauna un cerc închis asupra lui însuși care-i cuprinde temporar pe cei care l-au creat. Este ca un abces de durată scurtă sau lungă, care în cele din urmă se dizolvă în binele nemărginit, pe măsură ce Mințile acordate pe frecvența lui încep să se transforme. Domnul acceptă dizarmonia pentru ca prin ea să se producă reajustarea morală a spiritelor ce o îmbrățișează, de vreme ce răul are efecte asupra celor care-l comit, ajutându-i să înțeleagă caracterul extraordinar și nemuritor al binelui, care este temelia de nezdruncinat a Legii. Cu toții suntem stăpânii creațiilor noastre, dar în același timp, suntem fie sclavii lor nenorociți, fie fericiții protejați. Să cerem și să primim, dar fără să uităm că trebuie să plătim pentru orice primim. Responsabilitatea este principiul dumnezeiesc căruia nimeni nu i se poate sustrage.

Chiar în acel moment, o femeie cu un chip liniștit a intrat și adresându-i-se instructorului nostru, a spus cu o urmă de îngrijorare:

– Frate Clarencio, unul dintre elevii din grupul de reîncarnare aflat sub îndrumarea voastră cere ajutor în mod stăruitor...

– Este un apel individual urgent? a întrebat Instructorul, preocupaț.

– Este un subiect incomod, este vorba despre o rugăciune refractată².

Stimulat instructor ne-a invitat să mergem cu el și l-am urmat foarte atenț.

² Explicația pe larg despre această temă se găsește în capitolul următor (n. t.).

PE SCENA PĂMÂNTEASCĂ

Într-o încăpere spațioasă unde câteva spirite lucrau cu sărăguință, o Tânără i-a întins lui Clarencio un mic grafic, iar acesta a început să-l examineze cu grijă.

Apoi, a comentat brusc:

– Tocmai am vorbit despre responsabilitate. Aici avem ceva ce ilustrează această idee.

Ne-a arătat graficul și ne-a explicat:

– Aceasta este o rugăciune emoționantă care a reușit să treacă de nivelele obișnuite de vibrație ale materiei dense. Aparține unei lucrătoare devotate care a părăsit orașul nostru spiritual acum cincisprezece ani ca să îndeplinească anumite misiuni în reîncarnare. Ea nu a plecat fără ajutorul nostru și încă se mai află sub ghidarea noastră. Din punct de vedere fizic, nașterea și renășterea în lume sunt supuse unor legi biologice a căror execuție revine unor Inteligențe specializate; dar din punct de vedere moral, ele sunt subordonate anumitor influențe ale spiritului.

Instructorul a examinat graficul mic și complex câteva minute, dar ca și cum ar fi dorit să relanseze continuarea lecției, colegul meu a adăugat:

– Dar bineînțeles că în reîncarnare există un program de muncă ce trebuie să fie realizat...

– Da, evident, a aprobat instructorul, și cu cât mai ample sunt resursele spiritului care se întoarce într-un trup, cu atât mai complex este aşa-numitul plan de lucru ce trebuie respectat. Aproape cu toții avem un mare număr de datorii de plătit din trecut și suntem provocăți de achizițiile pe care le avem de făcut. Acest plan dă naștere unui gen de fatalism relativ cu privire la ce avem de experimentat; pe de altă parte, suntem

DEZVĂLUIRI DIN LUMILE INVIZIBILE CE EXISTĂ ÎNTRÉ CER ȘI PĂMÂNT

mereu responsabili de comportamentul nostru, lucru ce poate genera atât circumstanțe bune, cât și rele pentru noi. De aceea, putem vedea că liberul-arbitru, de asemenea relativ, este o realitate incontestabilă în toate planurile de evoluție ale conștiinței. Nu trebuie să uităm însă că noi evoluăm pe fiecare plan în mod interdependent. În experiența fizică, copiii au nevoie de părinții lor până într-un anumit punct; bolnavii au nevoie de medici, iar tinerii de sfaturi de la cei mai în vîrstă. Aici, în planul spiritual, abilitatea depinde de instructori, sprijinul concret are nevoie de cineva care este capabil să-l ofere, și o schimbare de reședință în vederea asumării unei munci în nobilatoare, când aceasta implică un spirit lipsit în mod absolut de vreun merit, cere aprobarea din partea unor autorități competente.

– Ce este rugăciunea refractată? a întrebat colegul meu, din cale-afără de curios.

Hilario a fost și el doctor în planul fizic și ca și mine a primit sarcini medicale sub răspunderea lui Clarencio, dobândind astfel cunoștințe specializate.

– Rugăciunea refractată este cea în care traectoria impulsului luminos a fost deviată și astfel atinge alt obiectiv.

Eram nerăbdător să punem mai multe întrebări, dar instructorul nostru ne-a linștit explicând:

– Așteptați puțin. În curând veți vedea că suntem conectați unii la ceilalți.

Apoi, i-a spus tinerei care aștepta respectuos:

– Te rog, cheam-o pe sora Eulalia.



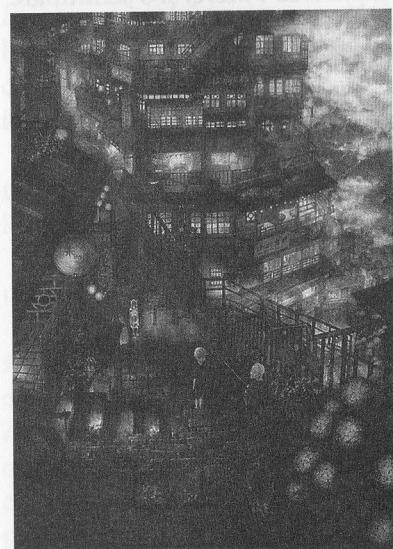
Căteva momente mai târziu, și-a făcut apariția Eulalia, răspândind în jur bunătate și căldură.

— Soră, a spus Clarenceo, graficul acesta indică un apel puternic și din toată inima de la Evelina, a cărei revenire la experiența de învățare în planul fizic a fost aprobată de organizația noastră. Se pare că biata femeie se află într-o situație dificilă.

— Da, chiar aşa este, a încuviițat Eulalia. În ciuda fragilității noului ei trup, trebuie să treacă printr-o mare bătălie morală. Tatăl ei, Amaro, duce povara unor probleme interioare și sănătatea i s-a subrezit, iar mama ei vitregă suferă o persecuție îndărjită din partea nefericitei noastre Odila.

— Mama Evelinei?

— Da. Încă nu a acceptat faptul că nu mai este ea femeia care comandă în casa Evelinei. De doi ani îmi tot folosesc energia și bunăvoița ca să o împiedic, dar este prinsă în mrejele întunecate ale geloziei și nu aude. Egoismul fără margini a făcut-o să-și uite angajamentele. Zulmira, a doua soție a lui Amaro, a căzut într-o depresie gravă de la moartea micuțului Julio. După cum știi, băiețelul s-a înecat din cauza



unor datorii morale din trecut. Mama sa vitregă, Zulmira, a ajuns atât de departe încât își dorește propria moarte deoarece nu l-a iubit, și acum se simte vinovată din cauza influenței primei neveste a soțului ei, Odila. În schimb, Evelina, după ce și-a pierdut frățiorul în împrejurări atât de tragice, este cu totul dezorientată, fiind la mijloc între tatăl ei copleșit de durere și mama vitregă, deznaîdăjuită...

Am văzut ieri. Plângerea înnebunită în fața fotografiei mamei ei dezincarnate, implorând protecție. Dar de când Odila este prinsă în plasa propriilor creații mentale, nu este în stare să răspundă pozitiv încrederei și afecțiunii Evelinei. Fata a cerut cu atâta tărie ajutor spiritual, încât cererile ei și-au modificat direcția și au ajuns aici în această formă.

Observam micul grafic în tacere.

Punând capăt pauzei lungi, instructorul l-a întrebat pe Hilario:

— Acum înțelegeți ce este o rugăciune refractată? Evelina invocă spiritul mamei ei, care însă nu este în stare să o asculte; dar chiar și aşa, cererea ei nu se pierde. Rostită fiind pe o asemenea frecvență, implorarea surioarei noastre trece de cercurile joase și merge să caute ajutor de încredere.

Fixându-ne cu ochii lui strălucitori, a încheiat:

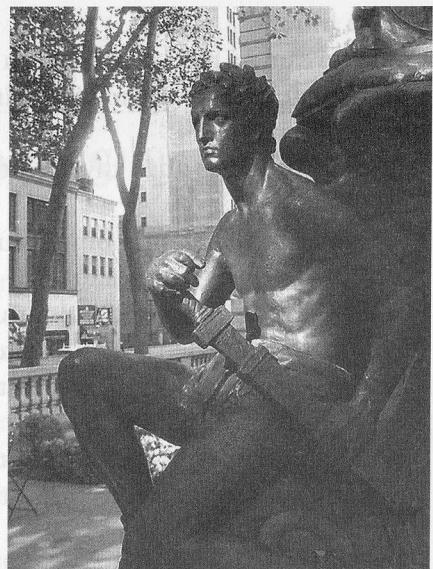
— Doriți să ne ajutați în această chestiune?

Bineînțeles că voi am. Eram fascinați de caz.

Instructorul ne-a recomandat să mai așteptăm câteva zile. El însuși dorea să afle mai multe despre tot ce se petrecuse ca să ne poată dea informații mai precise când vom fi cu el.

Călătoria noastră a fost stabilită și când a venit momentul eram pregătiți.

La scurt timp, Clarenceo, Eulalia, Hilario și cu mine ne aflam la ușa unei clădiri modeste, dar totuși confortabile, din unul dintre cartierele orașului Rio de Janeiro. Era exact ora nouă seara.



Într-o cameră mică ce semăna cu un birou sau o bibliotecă, un bărbat de circa 35 de ani, vizibil îngrijorat, citea un manual de mecanică.

Pe biroul său se aflau diverse publicații legate de studiile lui.

Asumându-și cât mai bine rolul de mentor al grupului nostru, Clarencio a explicat:

– Acesta este Amaro, capul familiei. Are datorii încâlcite dintr-un trecut îndepărtat. În diverse ocazii, s-a folosit de puști și de cuțite ca să facă rău. Astăzi, are un loc de muncă important la gară.

Apoi am intrat într-un dormitor drăguț.

O fată de paisprezece ani încântătoare broda inițiale pe o batistă de in.

Slabă și tristă, ochii ei mari și senini arătau că se concentra. Nu ne-a remarcat prezența, dar când mâinile nevăzute ale Instructorului au atins-o, a simțit o bucurie lăuntrică de nedescris.

Instinctiv, și-a desprins privirea de la bucata albă de pânză și s-a uitat înspre perete, la fotografia unei femei. A zâmbit fascinată, de parcă ar fi stat de vorbă cu persoana din poză. Clarencio a explicat:

– Ea este Evelina, a cărei încarnare am organizat-o în urmă cu câțiva ani. Fotografia este a mamei ei dezincarnate. Evelina a fost legată de părinții ei prin firele unei iubiri profunde de multe secole. A venit să întâlnească alte persoane și situații de care avea nevoie în ascensiunea ei spirituală, dar a adus cu ea și sarcina de a-și sprijini părinții. În acest moment, ea crede că mama ei o susține pe ea, dar prin meritele acumulate deja în viață spirituală, ea continuă să-și ajute mama al cărei suflet încă se mai luptă.

Am îmbrățișat-o pe fata vrăjită, ce a fost încurjurată de o aură luminoasă de pace, și timp de câteva secunde am meditat asupra măreției iubirii și a sublimului rugaciunii.

OBSEZIA

Apoi am mers în cel mai mare dormitor din casă, unde o femeie Tânără încerca să se odihnească, dar dormea chinuit.

Arăta de vreo 25 de ani. Chipul ei frământat scotea la iveală o frumusețe armonioasă. Parcă ar fi fost o imagine pictată perfectă, dar trăsăturile delicate ale feței contrastau cu ochii tulburi și plini de teamă și cu părul vâlvoi.

Lângă ea se afla o femeie dezincarnată.

Stătea cu capul pe o pernă mare ca și cum ar fi supravegheat-o pe femeia mai Tânără vizibil suferindă; oricum, privirea ei goală și aura întunecată nu lăsau nicio îndoială asupra faptului că era dezechilibrată lăuntric. Își ținea mâna dreaptă deasupra șirei spinării femeii mai tinere, ca și cum ar fi dorit să îi controleze impresiile nervoase, și din cap îi ieșea niște fire cenușii ca tentaculele unei caracatițe ce învăluiau centrul inimii celeilalte femei, inhibându-i centrii de forță.

Niciuna dintre ele nu era conștientă de prezența noastră, aşa că puteam să le observăm cu atenție și să vedem cine era călăul și cine era victimă.

Drept răspuns la întrebările noastre mute, Clarencio a explicat:

